

वा० रा०

॥ १९६ ॥

तेमुखप्रेक्ष्य स्थितामिति शेषः मनसिसंक्रांतो व्यसनारणिसंभवः शोकः ॥ अग्निराश्रयंगृहमिव काष्ठानीव वा मांदहति ॥ आशयमिति पाठेऽपि आशयोगृहमेव ॥ आशय्य
तेनेति व्युत्पत्तेः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तत इति ॥ वसिष्ठरामोपवेशनानंतरं जघन्यं जघनभागं पृष्ठभागमाश्रितः सन् उपोपविष्टो बभूवेत्यन्वयः ॥ २९ ॥ उपोपविष्ट इ
त्यादिजनाभिप्रायानुभाषणं ॥ ३० ॥ किमिति किंसाधुवदिष्यतीति योजना ॥ ३१ ॥ त्रयोदशः शत्रुघ्नस्याप्राधान्येन परिहरणात् ॥ ३२ ॥ इति रामाभि० वा० आ० अ०

मुखं ते प्रेक्ष्य मां शोको दहत्यग्निरिव आश्रयं ॥ भृशं मनसि वै देहिव्यसनारणिसंभवः ॥ २६ ॥ ब्रुवंत्यामेव मार्ताण्डां जनन्यां भरताग्रजः ॥ पा
दावासाद्यजग्राह वसिष्ठस्य सराघवः ॥ २७ ॥ पुरोहितस्याग्निसमस्य तस्य वै बृहस्पतेरिन्द्र इवामराधिपः ॥ प्रगृह्य पादौ सुसमृद्धतेजसः
सहैव तेनोपविवेश राघवः ॥ २८ ॥ ततो जघन्यं सहितैः स्वमंत्रिभिः पुरप्रधानैश्च तथैव सैनिकैः ॥ जनेन धर्मज्ञतमेन धर्मवानुपोपविष्टो
भरतस्तदाग्रजं ॥ २९ ॥ उपोपविष्टस्तु तदातिवीर्यवांस्तपस्विवेषेण समीक्ष्य राघवं ॥ श्रिया ज्वलंतं भरतः कृतांजलिर्यथा महेन्द्रः प्रयतः प्र
जापतिं ॥ ३० ॥ किमेव वाक्यं भरतो घराघवं प्रणम्य सल्लुप्य च साधु वक्ष्यति ॥ इतीव तस्यार्यजनस्य तत्त्वतो बभूव कौतूहलमुत्तमं तदा
॥ ३१ ॥ सराघवः सत्यधृतिश्च लक्ष्मणो महानुभावो भरतश्च धार्मिकः ॥ वृताः सुहृद्भिश्च विरेजिरे ध्वरे यथा सदस्यैः सहितास्त्रयोदशः ॥ ३२ ॥
इत्यर्पे श्रीरा० वा० आ० अ० चतुरुत्तरशततमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ततः पुरुषसिंहानां वृत्तानां तैः सुहृद्गणैः ॥
शोचतामेव रजनीदुःखेन व्यत्यवर्तत ॥ १ ॥ रजन्यां सुप्रभातायां भ्रातरस्ते सुहृद्गताः ॥ मंदाकिन्यां द्रुतं जप्यं कृत्वा राममुपागमन् ॥ २ ॥

चतुरुत्तरशततमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ पूर्वसर्गां तोक्तरीत्या ॥ सुहृद्गणवृत्तत्वं शोचतां पितृमरणदुःखेन ॥ १ ॥ मंदाकिन्यां ॥ त
र्त्तारे द्रुतं प्रातरौपासनहोमं जप्यं गायत्रीजपं ॥ द्वारमिति पाठेऽट्टजद्वारमित्यर्थः इतिकेचित्तन् ॥ उत्तरसर्गे मंदाकिनीतीरे राममुवाचेत्युक्तेः तस्माद्राममिति पाठः रामा
धिष्ठितनदीतीरमित्यर्थ उचितः ॥ २ ॥

अ० का०

॥ १९६ ॥